

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۱۹ فبروری ۲۰۲۵

استاد اکبر قریشی

اشغالگران شرق و غرب و نوکران زر خرید آنها عاملان پناهجویی مردم ما می باشند!

نوکران زر خرید اشغالگران: «باند های خلق و پرچم، اخوانی ها، تکنوکراتهای وطنفروش، تروریست های طالب»

افغانستان از نگاه موقعیت ژئوپولیتیک چشم جهان را به طرف خود جلب نموده بود تا این که اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ هجری افغانستان را مستقیم اشغال نموده و توسط حکومت دست نشانده و اجنت خودخواستند به جز طرفدار شوروی دیگران را قتل عام نمایند و کردند.

بنابراین دانشمندان، آزادیخواهان، نسل آگاه، فهمیده و وطن پرست در پیشاپیش توده های میلیونی کشور جنگ شدیدی را با اجنت های شوروی و بعد تر شوروی اشغالگر در تقابل با جنایات آنها به راه انداختند. در این جنگها یک و نیم میلیون کشته، بیش از سه میلیون آواره به پاکستان و همچنان بیش از دومیلیون به ایران پناه بردند. جنگ روز به روز شدید شده میرفت مردم کشور ما مجبور به پناهندگی و مهاجرت به اروپا خصوصاً به فرانسه، اتریش و جرمنی شدند نظر به قانون ملل متحد بر مبنای مشکلات سیاسی، عقیدتی، نژادی و زبانی تمام باشندگان کشور های جهان حق دارند برای بقاء و زنده ماندن به کشور دیگری پناه بجویند. بناءً تعدادی از سال ۱۹۷۹ میلادی کشور را ترک نموده درخواست پناهندگی به کشورهای اروپائی میدادند و اکثریت آنها را دولت های جرمنی، اتریش، فرانسه و انگلیس قبول نموده اند.

آنهايي که با عمق سیاست های جهان غرب آشنائی ندارند گمان می کردند که این "مهمان نوازی" از پناهجویان افغان، تبلور ذات و خصلت انسانی نیروها و احزاب سیاسی و دولتهای غربی می باشد. با تأسف در آن زمان نیروهای سیاسی آگاه جامعه علی رغم آن در اروپا به کثرت وجود داشتند، کمتر به این موضوع پرداختند که "مهمان نوازی" غرب از پناهجویان افغان، تبلور ذات و خصلت انسانی حاکمیت های میزبان نیست بلکه می [واهند از آن امواج ابزاری بسازند در قابت با رقیب دیرینه و ستراتیژیک شان شوروی.

همین کوتاهی باعث شد تا مردم ما اعم از آنهايي که در غزب پناه بسته بودند و آنهايي تا آنزمان در داخل کشور و یا کشورهای همسایه به سر می بردند یک نوع خوشبینی ساده لوحانه نسبت به اهداف و نیات کشورهای غربی پیدا نموده تا حد زیادی خود را از پایت آنها آنها مصون احساس نمایند و خطری را که بالقوه می توانست کشورهای غربی برای افغانستان و آینده فرزندان آن رقم زنند نا دیده بگیرند.

همین غفلت باعث شد زمانی که شوروی از بین رفت و نیروهای وابسته و مزدور غرب در افغانستان به قدرت رسیدند مردم در شناخت ماهیت آنها دچار اشتباه شوند یعنی به جای آن که آنها را نیز به مانند مزدوران روس از خود برانند و به مثابه نوکران بیگانه آماج نفرت خویش قرار دهند، به نحوی تحمل آنها پیش گرفته علی رغم تمام جنایاتی که مرتکب شدند، شهر و روستا های سالم باقی مانده از تجاوز شوروی به ویژه شهر کابل را ویران کنند و یا در تداوم خود حاکمیت دار و تازیانه را زیر نام "شریعت محمدی" بر مردم روا دارند، باز هم صدای مردم در محکومیت آنها و باداران شان زیبا بلند نگردد.

در تداوم همین مناسبات می بینیم که جلسه بن برگزار می گردد و دست نشانندگان غرب در پناه طیرات بمب افگند امریکائی چاکرانی از قماش کرزی، غنی احمدزی، جلالی، عبدالله عبدالله، قانونی، محقق، خلیلی، حنیف اتمر و ... بقیه جواسیس و نوکران زر خرید غرب به قدرت گماشته می شوند.

در تمام این دوران یعنی از ۱۹۷۹ تا اکنون ۲۰۲۵ که حدود ۴۶ سال را در بر می گیرد و ده ها فرد و جریان سیاسی به وسیله اشغالگران شرق و غرب به قدرت گماشته شده اند، در چند نکته هیچ تغییری به وجود نیامده است یعنی نه آرامی آمده و کشت و کشتار خاتمه یافته است، نه وضع زندگی مردم بهبود یافته و نه هم فضای آرام و انسانی برای امرار حیات در افغانستان به وجود آمده تا نه تنها باشندگان افغانستان بیش از آن به فکر ترک و وطن و پناهجویی نیفتند، بلکه آنهايي که سالها قبل از ترس شوروی ها و نوکرانش به خارج از کشور پناه برده بودند مجدداً به وطن خویش برگردند.

با در نظر داشت این که تا قبل از حاکمیت نوکران شوروی، در تمام جهان تعداد افغانهایی که تقاضای پناهندگی نموده بودند هر گاه از خانواده سلطنتی بگذریم جمعاً از تعداد انگشتان فراتر نمی رفت، به جرأت گفته می توانیم که مسؤلیت مستقیم تشدید هر چه بیشتر امواج پناهجویی و ترک کشور، متوجه قدرت های بزرگ جهانی شرق و غرب و کشور های همسایه بوده است و پناهجویان افغان به مانند میلیونها تن از باشندگانی که به وسیله اشغالگران و نوکران شان در خون غرق شدند، قربانی سیاست های کشور امپریالیستی شرق و غرب و آزمندی های کشور های همسایه می باشد. این کشور ها تا هنوز هم از آن امواج و از بی اطلاعی ما سود جسته زمانی که خواسته باشند آن امواج را پروبال می دهند و زمانی که نخواهند بدون کمترین احساس انسانی همه در آبهای ابحار غرق می نمایند. و قربانیان را گناهکار معرفی می دارند.

هموطنان گرامی! بیائید عزم مان را جزم نمائیم تا در هر جایی که هستیم، اگر توان آن را نداریم که خود در تغییر اوضاع سینه سپر سازیم حد اقل وقتی اوضاع آرام شد دو باره به وطن برگردیم و نام پناهنده را از بالای خود و فرزندانمان دور سازیم.